

[Finansministeren.]

dollarsituationen, hvad jeg meget vel forstår; men når man har disse bekymringer, når man mener, at vi skal bedømme fremtiden om ikke alvorligt, så dog sådan, at der er grund til den største forsigtighed, så forstår jeg ikke, at man samtidig har mod til at udtale sig kritisk om en overbudgetteringspolitik. Der skal jo være en vis mening i de udtalelser, man fremsætter, og hvis man ikke vil føre den finanspolitik, vi har ført, og den, som jeg her har skitseret, vil der jo kun være een anden udvej, nemlig en betydelig skærpelse af kreditpolitikken. Hvis jeg har forstået de to ærede medlemmer ret, er det ikke den vej, de ønsker vi skal gå.

Jeg tror, det er, hvad jeg behøver at sige om regeringens politik i øjeblikket. Iøvrigt takker jeg det ærede medlem hr. Alfred Jensen, som jo sagde, at efter hans mening var det ikke nødvendigt at efterlyse klarhed over regeringens politik. Det er jeg enig med det ærede medlem i.

H. C. Hansen: Jeg vil gerne gøre et par enkelte bemærkninger først til de ærede ordførere for de øvrige partier og dernæst til den højtærede finansminister.

Jeg finder, at den måde, hvorpå det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stiller forsvarsudgifterne og de øvrige økonomiske anliggender i vort samfund i forhold til hinanden, i altfor høj grad er præget af det ærede medlems trang til at lave politisk agitation på forsvarsanliggender. Jeg har ved tidligere lejligheder, også ved et møde ude i landet, bl. a. diskuteret boligproblemet med det ærede medlem, og her næsten klamrede det ærede medlem sig til den opfattelse, at den nedgang, der er i det almindelige boligbyggeri, kun kan henføres til det militære byggeri. Det ærede medlems tale går ganske øjensynligt ud på, at de økonomiske problemer og vanskeligheder, vi har, i eet og alt hænger sammen med den opbygning af vort forsvar, som finder sted. For det første synes jeg ikke, det er rigtig, og for det andet synes jeg ikke, at det ærede medlem skal føre agitation på en så hårdhændet måde, som det ærede medlem gør. Det ærede medlem ved jo lige så vel som jeg og som ethvert medlem i denne sal, at hvis vi havde fået gennemført den nordiske forsvarsalliance, som også hans parti var enig med os om, så ville vort lands forsvarsudgifter have været i hvert fald af den størrelsesorden, der nu er tale om. Det er der vel grund til at sige, navnlig når vi ved, hvad vi, uden at skulle betale derfor,

får udefra på det forsvarspolitiske område. Jeg må derfor med al den sympati, jeg er i stand til at opbyde for det ærede medlem, med en understregning af disse bemærkninger, bede det ærede medlem om at lade være med at føre denne agitation så vedvarende, så ofte, at det bliver påfaldende. Det tjener ikke noget fornuftigt formål.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger til det ærede medlem hr. Gregersen udover den ene, at de tal, jeg har opgivet ved en tidligere lejlighed, vedrørte pristalstigningsbeløbet, de 793 kr. i de tre år, den socialdemokratiske regering sad, og de 1 100 kr. i den periode, den nuværende regering har siddet. Jeg henviste til den agitation, der var ført mod vor periode som en periode med en politik, der havde bragt priserne voldsomt i vejret, og sagde, at jeg ikke ville føre en agitation rundt om i landet, som gik ud på, at det er denne regerings skyld, at pristallet er gået op med 1 100 kr. i dens ene år, lige så lidt som jeg ville acceptere den agitation, som førtes, velsagtens med den højtærede socialminister som fortalere og arrangør, om at de 793 kr.'s stigning i den socialdemokratiske regerings periode skyldtes den socialdemokratiske regering. Det er en så barnlig og naiv agitation, at jeg skal overlade den til den højtærede socialminister, der jo excellerer i let tilgængelige udtalelser.

Jeg har citeret den højtærede socialminister tidligere i dag for at bringe en lille smule glæde ind i forsamlingen på en dag som denne, og nu, da jeg er ved ministeren, ville det forresten interessere mig, om han ville fortælle tinget, hvad han mener med sin udtalelse om, at forfatningsændringen ikke kan gennemføres, at den er i fare, hvis denne regering skulle falde. Hvad mener ministeren dermed? Jeg har spurgt om det i første omgang. Jeg er overbevist om, at den højtærede minister vil tage ordet og fortælle os det.

For en ordens skyld skal jeg gentage, at det var mig lidt ubegribeligt. . . . (Taleren konfererer med formanden). (*Edvard Sørensen:* Højere!). Jeg har bedt den højtærede formand om 5 minutter. Jeg forstår på den højtærede formand, at det accepterer han, da det er en mere almindelig debat, der her føres. Jeg har i mine indledende bemærkninger sagt et par ord om den højtærede socialministers tale om forfatningen og udtalt, at det ville være mig ubegribeligt, om de to regeringspartier mente, at forfatningssagen afhang af, om de var i regeringsstilling eller ikke, men når ministeren er tilstede, vil han sikkert tage ordet